

**ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากล
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร
Learning Organization of World-Class Standard Schools
Secondary Education Service Area in Bangkok**

อารีรัตน์ อภัยรัตน์*
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในภาพรวม 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้บริหาร จำนวน 306 คน จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น 0.95 สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา และค่าสถิติที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุดคือด้านวิสัยทัศน์ร่วม รองลงมาคือด้านแบบแผนความคิดอ่าน ด้านความรอบรู้แห่งตน ด้านการเรียนรู้แบบทีมและระดับการปฏิบัติน้อยสุดคือด้านการคิดอย่างเป็นระบบ 2) ผู้บริหารเพศชายและผู้บริหารเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน 3) ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และผู้บริหารที่มี

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
e-mail: sompaan099@gmail.com

ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

คำสำคัญ : องค์กรแห่งการเรียนรู้ โรงเรียนมาตรฐานสากล เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

Abstract

The purposes of this research were : 1) to study the overall level of learning organization management of the World-Class Standard Schools in the Secondary Education Service Area in Bangkok and 2) to compare the level of learning organization management of the World-Class Standard Schools in the Secondary Education Service Area in Bangkok based on gender, level of education, and working experience of the schools' executives. The subjects in the study were 306 randomly selected executives. A five-point Likert-scale questionnaire of 60 items (reliability = .95) was used to collect data. Data was analyzed by descriptive statistics (percentage, arithmetic mean, and standard deviation), alpha coefficient, and t-test.

The research findings were as follows.

1. The schools' executives rated the learning organization management of the World Class Stand Schools in the Secondary Educational Service Area in Bangkok at a high level.
2. Male and female executives had insignificantly different opinions regarding the learning organization management.
3. The executives with a Bachelor's Degree and the executives with a Master's Degree or higher had different opinions regarding the learning organization management at a significant level of .05.
4. The executives with more than ten years of experience and the executives with less than 10 years of experience had different opinions regarding the learning organization management at a significant level of .001.

Keyword : learning organization, World-Class Standard Schools, Secondary Education Service Area

บทนำ

กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านวิทยาการ สังคม เศรษฐกิจฐานความรู้และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้แต่ละประเทศจะต้องร่วมมือและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และเป็นแรงผลักดันที่ทำให้หลายประเทศต้องปฏิรูปการศึกษา คุณภาพของการจัดการศึกษาจึงเป็นตัวบ่งชี้สำคัญประการหนึ่งสำหรับความพร้อมในการเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ดังนั้นประเทศที่จะอยู่รอดได้หรือคงความได้เปรียบคือประเทศที่มีอำนาจทางความรู้และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละประเทศต้องเตรียมคนรุ่นใหม่ที่มีทักษะและความสามารถในการปรับตัว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ผลักดันให้มีการปรับเปลี่ยนเพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงมีการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2555)

อย่างไรก็ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของทักษะการคิดวิเคราะห์ การฝึกใช้ความคิดและแสวงหาความรู้ ปัญหาที่เกิดขึ้นต้องอาศัยการบริหารการศึกษาที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาจะต้องพัฒนา “หลักสูตรสถานศึกษา” ให้เชื่อมโยงสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สันติ นวลพ่อง, 2554) กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เล็งเห็นความจำเป็นอย่างรีบด่วนที่จะต้องเร่งหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะและความสามารถของผู้เรียนจึงได้ดำเนินโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนา ยกระดับคุณภาพ จัดการเรียนการสอนและการจัดการด้วยระบบคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นมาตรฐานสากลเป็นนวัตกรรมจัดการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนำมาใช้เป็นมาตรการเร่งด่วนในการยกระดับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานเทียบเท่าสากล (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2553) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้พิจารณาคุณสมบัติของโรงเรียนตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเสนอมาและเริ่มดำเนินการกับโรงเรียนนำร่องจำนวน 500 โรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในปีการศึกษา 2553 ด้วยการให้โรงเรียนในโครงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ความเป็นสากล

ในขณะที่ศาสตร์ที่ทันสมัยที่สุดในด้านการจัดการเป็นเรื่องขององค์กรแห่งการเรียนรู้ ในส่วนของประเทศไทยได้รับแนวคิดเรื่ององค์กรแห่งการเรียนรู้มาปรับใช้โดยเริ่มจากภาคธุรกิจ เอกชนเช่นธนาคารไทยพาณิชย์ บริษัทเครือซิเมนต์ไทยและองค์กรอื่นๆ อีกมากมาย (มาลี ธรรมศิริ, 2543) ในส่วนการบริหารการศึกษาของไทยก็นำแนวคิดนี้มาปรับใช้ โดยสำนักงานมาตรฐานการศึกษา (2547) ได้กล่าวถึงอุดมการณ์และหลักการในการจัดการศึกษาของชาติเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และเพื่อให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา พัฒนาคนได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตอันเป็น

เงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่พึงประสงค์ และเมื่อนำไปสู่แนวทางในการปฏิบัติก็มีความสอดคล้องกับบทบัญญัติในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2553 เช่นเดียวกันที่เน้นให้มีการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น ด้วยการปฏิรูปหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การพัฒนาครู บุคลากรและการบริหารจัดการซึ่งการยกระดับคุณภาพการศึกษานั้นต้องเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมปัจจุบันด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

เหตุผลสำคัญที่ต้องการทำให้องค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้นั้นคือต้องการจะทำให้องค์กรอยู่รอดได้ มีการพัฒนาโดยที่ไม่ได้เน้นเฉพาะในระดับองค์กรเท่านั้นแต่ยังสามารถใช้ได้กับประชาคมโลก ประเทศ ชุมชน ครอบครัว สถานศึกษา และตนเอง (วรภัทร์ ภูเจริญ, 2549) Hoy and Miskel (2001) กล่าวว่าโรงเรียนเป็นองค์กรให้บริการที่ผูกพันกับเรื่องของการสอนและการเรียนรู้เป็นหลัก เป้าหมายสุดท้ายของโรงเรียนก็คือการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นในบรรดาองค์การประเภทต่างๆ โรงเรียนจึงควรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มากกว่าองค์การประเภทใดๆ องค์กรแห่งการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการทัศน์ใหม่ในการบริหารสถานศึกษาและเป็นแนวทางการบริหารแบบใหม่ในการบริหารองค์กรและมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาตลอดเวลา (วิจารณ์ พานิช, 2553) ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนมาตรฐานสากลซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากลและยกระดับการบริหารจัดการด้วยคุณภาพเน้นคุณภาพเป็นสำคัญโดยเฉพาะคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ มีความสามารถคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรมนำความรู้ รักความเป็นไทย และมีความสามารถก้าวไกลในระดับสากล (ชินภัทร ภูมิรัตน, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ ดังนั้นการนำแนวคิดขององค์กรแห่งการเรียนรู้มาใช้ในการบริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลสู่โรงเรียนแห่งการเรียนรู้จะสามารถพัฒนาผู้เรียนและสังคมไทยให้มีสมรรถนะในการแข่งขันและมีคุณภาพสูง

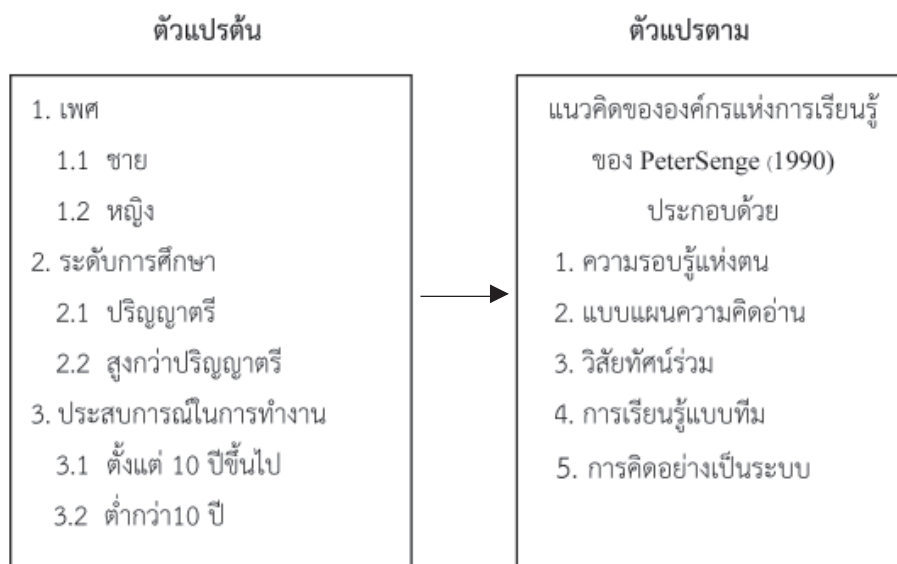
แต่จากผลการติดตามพบว่าทักษะและความสามารถที่จำเป็นที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นสากลได้แก่การคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ทักษะด้านเทคโนโลยีและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการภายในโรงเรียนและพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ยังดำเนินการสร้างการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้และสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ไม่สอดคล้องตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2555)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารซึ่งจะมีคุณค่าต่อโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครและเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ ในการส่งเสริมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อมุ่งสู่คุณภาพมาตรฐานเทียบเท่าสากลทัดเทียมกับนานาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในภาพรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน

กรอบแนวคิด

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหารของโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ผู้บริหารของโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันระดับการศึกษาต่างกัน และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติ

เพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ผู้บริหารของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2554 จำนวน 57 โรงเรียน รวมจำนวน 855 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ผู้บริหารของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970) และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนจำนวน 34 โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารจำนวนทั้งสิ้น 306 คน

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ออกหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงผู้บริหารของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แนบซองติดแสตมป์สำหรับส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัย เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้ตอบแบบสอบถามและกำหนดเวลาและสถานที่ในการส่งแบบสอบถามคืน กรณีที่ไม่ได้แบบสอบถามคืนภายในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยจะติดตามโดยใช้โทรศัพท์ติดต่อโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือให้ช่วยดำเนินการติดตาม หรือเดินทางไปรับแบบสอบถามด้วยตนเอง ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหารจำนวน 306 ชุด และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 306 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหาร คำถามมีลักษณะแบบเลือกตอบเกี่ยวกับเพศ ระดับการศึกษาประสบการณ์ในการทำงาน จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยใช้องค์ประกอบของ Peter Senge 5 ด้านได้แก่ด้านความรู้แห่งตน ด้านแบบแผนความคิดอ่าน ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ด้านการเรียนรู้แบบทีม และด้านการคิดอย่างเป็นระบบ จำนวน 60 ข้อ

เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert ซึ่งแสดงระดับการปฏิบัติงานเป็น 5 ระดับคือมากที่สุดมากปานกลางน้อยและน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ข้อมูลสภาพภาพของผู้บริหาร ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ตามองค์ประกอบ 5 ประการ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย โดยประยุกต์เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 5 ระดับดังนี้
 - 4.50-5.00 หมายถึง มีอยู่ในระดับมากที่สุด
 - 3.50-4.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับมาก
 - 2.50-3.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับปานกลาง
 - 1.50-2.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับน้อย
 - 1.00-1.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับน้อยที่สุด
3. เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้ค่าสถิติทดสอบที่ t-test แบบสองหาง two-tailed test

ผลการวิจัย

จากการศึกษาระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า

1. สถานภาพผู้บริหารของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 60.46 ระดับการศึกษาปริญญาตรีร้อยละ 63.40 และมีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 67.32
2. ระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ส่วนที่มีการปฏิบัติมากที่สุดได้แก่ด้านวิสัยทัศน์ร่วมด้านแบบแผนความคิดอ่าน ด้านความรู้รอบรู้แห่งตนด้านการเรียนรู้แบบทีม ส่วนที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดได้แก่ด้านการคิดอย่างเป็นระบบตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในภาพรวม

ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านความรอบรู้แห่งตน	4.200.51		มาก
2. ด้านแบบแผนความคิดอ่าน	4.20	0.49	มาก
3. ด้านวิสัยทัศน์ร่วม	4.22	0.50	มาก
4. ด้านการเรียนรู้แบบทีม	4.20	0.51	มาก
5. ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ	3.86	0.47	มาก
รวม	4.13	0.45	มาก

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ผู้บริหารที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครทั้งในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรอบรู้แห่งตนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากล เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการคิดอย่างเป็นระบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ด้านความรอบรู้แห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการมีแบบแผนความคิดอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ 1) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยเป็นผู้บริหารเพศชาย ร้อยละ 39.54 เพศหญิง ร้อยละ 60.46 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 63.40 และมีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 67.32 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่าผู้บริหารของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อ

ระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 3) ผลการเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามสถานภาพของผู้บริหารนั้นพบว่า ผู้บริหารเพศชายและผู้บริหารเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของผู้บริหารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่าผู้บริหารตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานสากลให้เป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อีกทั้งการก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2555) ซึ่งจะทำให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพทางการศึกษามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประธาน เสนิงค์ ณ อยุธยา (2546) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาสถานศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาสถานศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ตามแนวคิดหลัก 5 ประการโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) การสร้างและสานวิสัยทัศน์ การสานประโยชน์กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย สร้างความสัมพันธ์ ความสามัคคี 2) การเรียนรู้การทำงานเป็นทีม ทุกคนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการระดมพลังสมอง มีการร่วมกันคิดอย่างกว้างขวางจนนำไปสู่การตัดสินใจ 3) วิธีการคิดและมีมุมมองที่เปิดกว้าง เปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นกันเอง หลากหลาย ส่งเสริมความคิดที่สร้างสรรค์และมีโลกทัศน์ใหม่ๆ 4) การมุ่งสู่ความเป็นเลิศได้พิจารณาสภาพแวดล้อมเพื่อช่วยในการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผล ความถูกต้อง สร้างเจตคติใหม่ว่าทำได้เปลี่ยนแปลงได้ ไฟฟ้าที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ สร้างแรงบันดาลใจไฟดี ใช้ปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา พลุกพองจิตสำนึกในการทำงานและปฏิบัติตนเองเป็นตัวอย่างที่ดี 5) การคิดและเข้าใจระบบ มีการปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอน มีการจัดลำดับความสำคัญของงาน บุคลากรได้นำเอาความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับการ

ทำงานได้อย่างมีระบบประกอบกับการจัดการศึกษาในโรงเรียนมาตรฐานสากลมีจุดมุ่งหมายในการยกระดับการบริหารจัดการด้วยคุณภาพ ผู้บริหารต้องมีความรอบรู้ ดังที่ สยมพร ทองเนื้อดี (2552) ได้กล่าวว่าการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรจะต้องฝึกให้บุคคลสร้างวิสัยทัศน์ส่วนบุคคลทั้งนี้องค์กรต้องสร้างบรรยากาศในการสนับสนุน โดยการให้การเสริมแรงคนที่มีความค่าต่อองค์กร ต้องจัดให้มีการฝึกอบรมในงานและมีกระบวนการพัฒนาการมุ่งสู่ความมีศักยภาพส่วนบุคคลอย่างต่อเนื่อง บุคลากรที่มีศักยภาพในองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีความรอบรู้ เป็นคนที่มีระดับความเชี่ยวชาญมากเป็นพิเศษ สามารถมองเห็นภาพในอนาคตทั้งของตนเองและองค์กรได้ มีการวางแผนล่วงหน้าที่ดี มีระเบียบวินัยมีความกระตือรือร้น และให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของบุคคลว่าเป็นรากฐานขององค์กรแห่งการเรียนรู้

ทั้งนี้ผู้บริหารต้องมีการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมในโรงเรียนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานเพื่อให้การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานในโรงเรียนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในงานด้านต่างๆ บรรลุตามวัตถุประสงค์เป้าหมาย และวิสัยทัศน์ขององค์กร เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ดังที่ อุเทน ตั้งพิทักษ์เสมอ (2553) พบว่าวัฒนธรรมองค์กรที่เหมาะสมกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงจะต้องมีปัจจัย 6 ประการได้แก่ 1) ด้านการสร้างทัศนคติใหม่ 2) ด้านนโยบาย กฎระเบียบ 3) ด้านภาวะผู้นำ 4) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 5) ด้านการเปลี่ยนแปลง 6) ด้านการสร้างประสิทธิภาพ

2. เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานปรากฏผลดังนี้

2.1 ผู้บริหารที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะผู้บริหารทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความรู้ความเข้าใจสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่กระทบต่อการศึกษาโดยตรง และมีความเข้าใจตรงกันในการนำแนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้เข้ามามีการบริหารจัดการในโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ต่างมีความตื่นตัวและคาดหวังในการพัฒนาระดับโรงเรียนมาตรฐานสากลให้มีคุณภาพในทุกๆ ด้านสอดคล้องกับข้อค้นพบของ ธนภัทร พงษ์อร่าม (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานทรัพยากรมนุษย์ ของกรมศุลกากร : ศึกษากรณี การนำแนวคิดเรื่ององค์กรแห่งการเรียนรู้มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบงาน พบว่า เพศที่ต่างกันมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจ และนำแนวคิดเรื่ององค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานสากลให้เป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย สังขมณี (2551)

ได้ทำการศึกษาการพัฒนาสถาบันวิจัยทางยุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการทำงานในลักษณะขององค์กรแห่งการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

2.3 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากย่อมมีการสั่งสมประสบการณ์ทำให้ผู้บริหารมีความสามารถในการวินิจฉัยตัดสินใจ และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทันทั่วทั้งที่และละเอียดรวดเร็วในการบริหารจัดการต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี สอดคล้องกับ สมชาย สังขมณี (2551) ที่ทำการศึกษาการพัฒนาสถาบันวิจัยทางยุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้ข้อค้นพบว่าประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการทำงานในลักษณะขององค์กรแห่งการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ กิรติวิมลกุล (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตพบว่าบุคลากรที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานต่างกันมีผลต่อความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากการศึกษาเรื่องความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครพบว่าแนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นกระบวนการทัศน์ทางการศึกษาที่จะยกระดับคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากลโดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรได้พัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง และให้ความสำคัญ ในเรื่อง การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมประชุม/ผลการวิจัยใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในโรงเรียน เพื่อนำความคิดสร้างสรรค์และแนวคิดใหม่ๆ มาพัฒนาและปฏิบัติในโรงเรียน มาตรฐานสากลให้เกิดผลสำเร็จตามความคาดหวังของผู้ปกครองและชุมชนต่อการเรียนรู้ของนักเรียน
2. ผู้บริหารควรมีการพิจารณาทบทวนผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีการกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้ทราบปัจจัยที่เป็นโอกาส อุปสรรค จุดแข็ง จุดอ่อนในการดำเนินการ จัดการศึกษาของโรงเรียนมาตรฐานสากล และปรับให้เข้ากับสภาพความเป็นจริง นำไปสู่การปฏิบัติที่ เชื่อมโยงกับเป้าหมายที่วางไว้
3. ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ และส่งเสริมให้มีการ ปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์เป็นระบบและชัดเจน เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันสู่เป้าหมาย ในอนาคตที่เป็นจริง

4. ผู้บริหารควรกระจายอำนาจเพื่อส่งเสริมการทำงานเป็นทีมมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้มีการเสวนาและอภิปรายร่วมกัน เปิดโอกาสให้บุคลากรใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่

5. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการนำข้อมูลย้อนกลับและมีการตรวจสอบซ้ำ และนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อให้การบริหารงานมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์ต่อกันนำไปสู่คุณภาพองค์กรรวมทั้งระบบ

ข้อเสนอแนะเพื่อวางนโยบาย

1. ควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาผู้บริหารและครูในการร่วมส่งเสริมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยนำแนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ไปใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนากำหนดในวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ของโรงเรียนมาตรฐานสากลให้มีทิศทางการปฏิบัติที่ชัดเจนและต่อเนื่อง รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนได้รับทราบนโยบายดังกล่าวด้วย

2. ควรวางแผนจัดทำหลักสูตรพัฒนาผู้บริหารและครูให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมสนับสนุนให้ได้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น จัดให้มีการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ฝึกประสบการณ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการเรียนการสอน จัดทำงบประมาณสร้างแหล่งเรียนรู้และบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ อีกทั้งการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ วัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมและเพียงพอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยรูปแบบการดำเนินการเพื่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนทั้งภาครัฐและเอกชน

2. ควรศึกษาวิจัยการเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมาตรฐานสากลระดับมัธยมศึกษากับโรงเรียนมาตรฐานสากลระดับประถมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการต่างประเทศ. (2555). *แผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : เพจเมคเกอร์, 2555.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกำหนดเขตพื้นที่มัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : องค์การดำรงสงสันคำและพัสดุภัณฑ์, 2553.

ชินภัทร ภูมิรัตน. (2553). *การเรียนรู้ดิจิทัลเทคโนโลยีโรงเรียนมาตรฐานสากล*. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตร, 2553.

ธนภัทร พงษ์อร่าม. (2549). *การบริหารงานทรัพยากรมนุษย์ ของกรมศุลกากร : ศึกษากรณี การนำแนวคิดเรื่ององค์กรแห่งการเรียนรู้มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบงาน*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ประธาน เสนิงวงศ์ ณ อยุธยา. (2546). *การพัฒนาสถานศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัชรินทร์ กิระติวินิจกุล. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*, 6(2), 75-83.
- มาลี ธรรมศิริ. (2543). *การพัฒนารูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยผ่านหน่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในฐานะส่วนขยายของการอุดมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรภัทร ภูเจริญ. (2549). *เจาะลึกองค์กรเรียนรู้และการบริหารความรู้*. กรุงเทพฯ : อริยชน, 2549.
- วิจารณ์พานิช. (2553). *องค์กรแห่งการเรียนรู้และการจัดการความรู้*. สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2554, สืบค้นจาก http://www.kmi.or.th/5_Link/Article_PVicharn/0005_KM_And_LO.html
- สมชาย สังขมณี. (2551). *การพัฒนาสถาบันวิจัยทางยุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สยมพร ทองเนื้อดี. (2552). *รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียนในเครือข่ายสารสนเทศเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สำนักงานมาตรฐานการศึกษา. (2547). *มาตรฐานการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สหายบล็อก, 2547.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2553). *การเรียนรู้ดิจิทัลเทคโนโลยีโรงเรียนมาตรฐานสากล*. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตร, 2553.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2555). *เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาชี้แจงแผนและแนวทางการดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐานสากล*. สืบค้นเมื่อ 13 มีนาคม 2555, สืบค้นจาก <http://www.worldclassschoolthai.hetl>.
- สันติ นวลพ้อง. (2554). *โครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล*. สืบค้นเมื่อ 31 สิงหาคม 2554, สืบค้นจาก <http://www.sesa20.go.th/index.php/component/content/article/515.html>.
- อุเทน ตั้งพิทักษ์เสมอ. (2553). วัฒนธรรมองค์กรที่เหมาะสมกับการบริหารเปลี่ยนแปลงของกองบัญชาการตำรวจนครบาล. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต* 8 (1), 57- 64
- Hoy, WK., & Miskel, C.G. (2001). *Educational administration : Theory, research, and practice*. (6th ed.) New York : McGraw-Hill.
- Krejcie, R., & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Journal of Educational and Psychological Measurement*, 30(3) , 607-610.
- Senge, Peter M. (1990). *The Fifth Discipline : The Art and Practice of the Learning Organization*. New York : Doubleday.

ผู้เขียน

นางสาวอารีย์รัตน์ อภัยรัตน์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

e-mail : sompaan099@gmail.com